
Shrimad Venkatanatha Gurustotram

श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Venkatanatha Guru Stotram

File name : venkaTanAthagurustotram.itx

Category : deities_misc, gurudev

Location : doc_deities_misc

Proofread by : Aruna Narayanan

Latest update : April 3, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 24, 2023

sanskritdocuments.org

Shrimad Venkatanatha Gurustotram

श्रीमद्भेङ्कुटनाथगुरुस्तोत्रम्

॥ श्रीरस्तु ॥

श्रीमते उद्योगीवाय नमः ।

अस्मद्गुरुपरम्पराभ्यो नमः ।

श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्करं जगदाचार्यसिंहासनाधीश

श्रीमदण्ण्डुगाराचार्यकृतिषु श्रीमद्भेङ्कुटनाथगुरुस्तोत्रम् ।

श्रीमान्भेङ्कुटनाथार्यं धृति पद्याक्षरकमात् ।

श्रीमद्भेङ्कुटनाथार्यस्तोत्रं वस्मि सतां मुदे ॥

श्रीमद्भेङ्कुटनाथदेशिकमण्डिशेषाद्रिभूषामण्डे-

र्धण्डांशः कुशिकात्मजान्वयसुधासिन्धोस्सुधादीधितिः ।

श्रीरामानुजसूरिवर्यकरुणासम्प्राप्तविद्योत्तरो-

ऽनन्तार्याह्वयसोमसुत्सुतमण्डिर्मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ १ ॥

मानातीतमहागुणौघजलधिः मायीभङ्गणीरवः

मातङ्गायलमौलिमण्डनमण्डेः मान्यो मण्डादेशिकः ।

मग्नान् संसृतिसागरे मितमतीन् मादृग्जनान् रक्षितुं

मर्त्याकारमुपेयिवान् गुरुवरो मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ २ ॥

वेतण्डायलमण्डनस्य वरदस्याङ्घ्री सदा संश्रयन्

तस्यैवाद्भुतमाभिगृह्यमनिशं चित्तेऽनुभूय स्वयम् ।

वैकुण्ठेऽपि न मेऽभिलाष धृति यः प्रोये मण्डादेशिकः

सोऽयं पण्डितमण्डलीपरिबृढो मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ ३ ॥

कल्पन्ते डिल यस्य देशिकमण्डेः श्रीसूक्तिरत्नोत्तराः

सर्वेषामपि देहिनां भवभयोद्विग्नान्मनां मुक्तये ।

सोऽयं वेदशिरोगुरुर्यतिपतेस्सिद्धान्तमत्यद्भुतं

भूयोभिः कृतिसञ्चयैर्विशदयन् मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ ४ ॥

टङ्गाद्यैर्बहुभिः पुराणगुरुभिः प्रागेव दृष्टं ततः

पश्चात् श्रीयुतनाथयामुनयतिक्ष्माभृन्मुपैर्वर्षितम् ।

सिद्धान्तं गुरुराऽसौ बहुतमैस्सद्ग्रन्थवृन्दैर्निजैः

संवृद्धं कलयन् कलिप्रमथनो मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ ५ ॥

नाडं बोद्धुमलं भवामि निगमान्तार्यस्य दिव्योक्तिषु

प्राज्ञैकानुभवार्द्धमद्भुततमं दिव्यार्थसारं स्वयम् ।

कारुण्येन सुदुर्वयेन भरितस्सोऽयं मडादेशिकः

सर्वार्थान् स्वयमेव साधु गमयन् मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ ६ ॥

“थासस्से”-“ढकि लोप”-“ऋत्यक”-“छको याच्”-“कुत्सिते”-“ऽस्सिधुट्”

“जेर्जस्”-“जोऽन्त” छतीदृशानि सततं सूत्राणि सङ्कन्दताम् ।

श्रेयः किञ्चन नोदियादिति धिया सूक्तीस्सुलुधा अदात्

यो वेदान्तमडागुरुस्स कृपया मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ ७ ॥

यः कारुण्यनिधिर्यमाड भगवान् वेदान्तसद्देशिकं

येनेदं भुवनं सनाथमभवत् यस्मै नतिः श्रेयसी ।

यस्माद्दिव्यसुधोदयस्समभवत् यस्य प्रभावोऽद्भुतः,

यस्मिन् सर्वगुणा भवुः स गुरुराण्यमे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ ८ ॥

कन्यामासि कृष्णीन्द्रशैलशिभरालङ्कारतीर्थोऽुनि

प्रादुर्भूय भवाब्धिमग्नजनतासंरक्षार्णैकप्रती ।

यः प्रोवाच शताधिकान् सुमधुरान् सारार्थरत्नाकरान्

सद्ग्रन्थान् स गुरुर्गुणामृतनिधिर्मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ ९ ॥

विश्वत्राणविद्यक्षाणस्स भगवान् घण्टां स्वकीयां शुभां

तोताधाह्वयदिव्ययोषिदुदरे न्यस्यन् समा द्वादश ।

प्रादुर्भाव्य यदात्मना विभवनाभ्यब्दे नभस्ये निजे

नक्षत्रे जगतीं ररक्ष स गुरुर्मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ १० ॥

तातो मे भुवनप्रसिद्धमडिमा विधानिषधात्मकः

यस्य श्रीनिगमान्तदेशिकमणोः श्रीसूक्तिरत्नावलीः ।

आभाव्यान्मम कण्ठभूषणतया विन्यास्थत् अन्यादृशः

सोऽयं देशिक आत्मनः करुणया मे सन्निधत्तां लृष्टि ॥ ११ ॥

किञ्चिज्ज्ञानमुपेयुषामपि सतां यस्य त्रयीशेभरा-

चार्यस्याद्भुतसूक्तिवृन्दमनघं लुधं छि विधीतते ।

भक्तिं भूरितमां विरक्तिमनघां विज्ञानमुध्यावयं
 भिन्नाणस्स मडागुरुर्गुणनिधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १२ ॥

कल्लोला एव सागरे गुरुवरे यस्मिन् सदा सूक्तयः
 प्रादुर्भावमनर्गलं जनिजुषां सौभाग्यभूम्ना धधुः ।
 सोऽयं सर्वकलाविहारनिलयः सर्वज्ञयूषामणिः
 सर्वानन्दनसद्गुणौघजलधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १३ ॥

के वा सन्ति मडीतवेऽत्र विपुले वेदान्तसूरेर्गिर-
 स्सर्वास्साधु विमृश्य तस्य हृदयं गाढं ग्रीहीतुं क्षमाः ।
 सोऽयं देशिकसार्वभौम एव मामेकं कृपावैभवात्
 स्वीयान्तःकराज्ञमाशु कलयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १४ ॥

सत्यं सत्यमळं अवीमि भुवने नान्योऽवतीर्णो गुरुः
 यारित्रं परमं पवित्रमतुलास्सूक्तीश्च सन्दर्शयन् ।
 अेकोऽयं श्रुतिमौलिदेशिकमणिः सर्वात्मना शोभनः
 सोऽयं सीमदरिद्रया करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १५ ॥

रीङ्कारं कलयन्ति शीघुकण्डिकां पीत्वा द्विरेका वने
 सोऽलं वेदशिरोगुरोर्लिं कृषितीः पीयूषकल्या मुहुः ।
 पायम्पायमनर्गलं विरयये तौर्यत्रिकं यत्परे
 सोऽयं सर्वकलानिधिर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १६ ॥

वेदानां पठनं पुराणकथनं स्मृत्यादिसंशीलनं
 सर्वं यस्य गुरोर्गिरां परिचयैः पुष्पाति शोभां पराम् ।
 सोऽयं सर्वपथीनधीविलसितो वैराग्यवारात्रिधिः
 श्रीमान् वेदशिरोगुरुः प्रतिकलं मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १७ ॥

दान्तिश्शान्तिरिति द्वयं लि सकलैस्सम्पादनीयो निधिः
 सोऽयं यस्य अभासो स्वभावानियतो लक्ष्मीशसङ्कल्पतः ।
 वाञ्छिग्रीवकृपाकटाक्षविलवोदग्यत्प्रभावोऽज्ज्वलः
 सोऽयं देशिकतल्लजः स्वकृपया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १८ ॥

तातोऽयं तनयोऽयमेष सङ्गससैषा प्रसूः पत्न्यसौ
 क्षेत्रं मामकमेतदित्यनवधि प्रोज्जृम्भमाणा तृषा ।
 सर्वा मे समभूद्यदीयकृषितिष्वेव प्रसिद्धप्रथ-
 स्सोऽयं निस्तुलवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १९ ॥

थार्वार्कादिमर्दुर्भतान्धतमसध्वंसार्थमुद्यन् रविः

श्रीमद्भेषजवमण्डलीकुवलयोल्लासाय भास्वान् विधुः ।

सोऽयं वेदशिरोगुरुस्स भगवानित्येवमत्यादरात्

सर्वैस्साधुगणैः प्रशस्यमहिमा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २० ॥

यज्ञे धातुरुदित्त्वरस्स वरदः श्रीऽस्तिशैलेश्वरः

स्वीये वाहनमण्डपे परमया प्रीत्या यमास्थापयन् ।

वारंवारमनुग्रहं प्रकटयन् विद्योतते तादृश-

प्रभ्यातामितवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २१ ॥

वर्गे वैष्णवशुद्धसन्ततिशुषां श्लाघ्यान् अथान्यैरपि

प्राज्ञैर्भूसितमैः प्रशस्य विभवान् ग्रन्थान् गरिष्ठान् बहून् ।

श्रीमद्वाङ्मिभुषस्य दिव्यकृपया नित्यं सृजन् निर्मल-

प्रज्ञो देशिक ओष दोषविधुरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २२ ॥

योग्यानामयमग्राण्य षति भुव्याभ्यामिडेऽस्युर्जनः

यस्याचार्यमणोर्विशुद्धकृषितिष्यत्यादरं प्राप्नुयात् ।

सोऽयं श्रीशतदूषणीमुष्मडाग्रन्थावलीभ्यापित-

प्रज्ञाशेवधिरादरेण मलता मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २३ ॥

मेदिन्यामिड सर्वतः प्रसृमरा विभ्यातिरन्यादृशी

यस्य श्रीनिगमान्तदेशिकमणोर्नित्यं समुज्जृम्भते ।

यस्यादुस्सकलेऽपि तन्त्रनियये स्वातन्त्र्यमत्यङ्कुशं

श्रीमानेष गुणालयो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २४ ॥

सन्धेडान् सकलान् लतान् विदधतः पीयूषसन्धेडान्

गङ्गापूरसधर्मणशुभतमान् दिव्यान्निबन्धान् बहून् ।

उद्गाटय क्षितिमण्डलं निरुपमं निष्कल्मषं यादधत्

वेदान्तार्थगुञ्जितमः करुणया से सन्निधत्तां हृदि ॥ २५ ॥

नित्याराधनपेटिकां मम गृहे धन्यां वितन्वश्चिरात्

सर्वासामपि सम्पदां मम कुले भीजायमानो मडान् ।

ज्ञानानुष्ठितिसम्पदा सुमखितः कण्ठीरवो वादिनां

त्रयन्तार्यमडागुरुशुभमतिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २६ ॥

धन्यो नान्य षडास्ति केवलमहं धन्याग्रणीरित्यमुं

गर्वं निर्वलति प्रसिद्धमलिमा यो देशिको मामकम् ।
सोऽयं धन्यतमां धरां विदधतीस्सूक्तीरमेयास्सृजन्
श्रीमान् वेदशिशोर्गुरुर्मदृष्टुषो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २७ ॥

ताभ्यद्भिर्बहुधा जनैः परिवृते भूमण्डलेऽस्मिन्नहं
यस्यानुग्रहपात्रतामनितरप्राप्यामिह प्राप्नुवन् ।
सन्तुष्टस्सततं प्रकुल्लहृद्यो दुःखोक्तिवैदेशिको
वर्तः सोऽयममेयधीर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २८ ॥

सद्गुरैस्सह नित्यवासरसिकं सङ्ख्यातिगैर्भावुकैः
संश्राव्योक्तिपरम्परं य इषया यो मां व्यधादेशिकः ।
सोऽयं द्राविडसंस्कृतादिसकलब्राह्मीषु कुलकुष-
प्रज्ञो वेदशिशोर्गुरुर्मधुरवाङ् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २९ ॥

दारिद्र्यं क्षपयन् यशो विशदयन् विज्ञानमुज्ज्वल्यन्
आचारं परिपोषयन् शुभमतिं सर्वत्र संवर्धयन् ।
भक्तिं मेदुरयन् हरौ किमधिकैः सर्वान् गुणान् ज्वल्यन्
श्रीमद्भेदशिशोर्गुरुर्महितवाङ् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३० ॥

हृद्यैर्नित्यमवद्यगन्धविधुरैरुच्यैवयैर्मांमक-
ग्रन्थैर्भूमिमिमां सदा सुरभयन् वेदान्तसूरिर्गुरुः ।
पूर्वाचार्यसदुक्तिरत्नसततास्वाटैकसक्ताशयं
कुर्वन्मां कमनीयदिव्यवपुषा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३१ ॥

दिव्याकारजितस्मरः सुकवितायातुर्यलीलागुहं
शुद्धानुष्ठितिकेलिसम्र भगवद्भक्त्याकरोऽत्यद्भुतः ।
सन्दिग्धार्थविनिर्णयेषु यतुरस्सर्वार्थसिद्ध्यादिका-
नेकग्रन्थकृदेष देशिकमणिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३२ ॥

धत्तं वादिभयङ्करवंशीयाण्डाङ्गरार्थसङ्कुलितम् ।
श्रीमद्भेङ्कुटनाथस्तोत्रं पठतां समुद्धिरभिला स्यात् ॥
धति श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्करं श्रीमदण्डाङ्गराचार्यकृतिषु
श्रीमद्भेङ्कुटनाथगुरुस्तोत्रं समाप्तम् ॥

Proofread by Aruna Narayanan

——
Shrimad Venkatanatha Gurustotram
pdf was typeset on September 24, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

